

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. év október hó 04. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A folytatólagosan, az előnyért hivatali kötelességét megszegve, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. április 23. napján kihirdetett KB.III.5/2019/23. számú ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

II.r. vádlottat kötelezi a másodfokú eljárás során felmerült 41.023,- (negyvenegyezer-huszonhárom) forint büntügyi költség megfizetésére.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. április 23. napján kihirdetett KB.III.5/2019/23. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pont aa) alpont és (3) bekezdés b) pont II. fordulat szerinti folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, valamint a Btk. 185. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 2 év szabadságvesztésre és 300 napi tétel napi tételenként 1200 Ft, összesen 360.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy annak fokozata börtön, és a végrehajtás elrendelése esetén az **I.r.** vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. Az **I.r.** vádlottal szemben 66.000 Ft erejéig vagyonelkobzást rendelt el. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében, valamint a Btk. 185. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül -, mint többszörös visszaesőt 3 év és 2 hónap szabadságvesztésre, valamint 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a **II.r.** vádlott szabadságvesztés büntetését fegyházban kell végrehajtani, valamint, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, valamint kötelezte az **I.r.** vádlottat 50.151 Ft, míg a **II.r.** vádlottat 94.601 Ft büntügyi költség megfizetésére.

A nyilvános előkészítő ülésen a katonai ügyész mindkét vádlott terhére fellebbezést jelentett be súlyosítás érdekében. Az **I.r.** vádlott és védője a nyilatkozattételre három munkanap gondolkodási időt tartottak fenn, de a törvényes határidőn belül jogorvoslati nyilatkozatot nem tettek. A **II.r.** vádlott és védője egyaránt enyhítés érdekében fellebbeztek.

Az ügyész előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, melyben mindkét vádlottal szemben lényegesen hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabására, illetve az I.r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének mellőzésére és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására is tett indítványt. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság túlzott mértékben vette figyelembe a vádlottak javára az enyhítő körülményeket. Mindkét vádlott esetében súlytalan a beismerés, hiszen arra csak az előkészítő ülésen került sor. Indítványozta mellőzni az enyhítő körülmények köréből az I.r. vádlott esetében a büntetlen előéletet, hiszen az az ő esetében a szolgálati viszony létesítésének feltétele volt. Vitatta ezen vádlott esetében a kifogástalan szolgálatellátás, mint enyhítő körülmény kétszeri értékelését. Álláspontja szerint téves enyhítő körülményként értékelni azt, hogy az I.r. vádlott – hivatkozása szerint – családja, három kiskorú gyermeke eltartása miatt követett el bűncselekményeket. Utalt továbbá arra, hogy a II.r. vádlott esetében enyhítő körülményként súlytalan az, hogy mintegy 40 alkalommal részesült a büntetés-végrehajtás keretei között jutalomban, hiszen erre kizárólag azért került sor, mert 2008. óta folyamatosan fogvatartásban van. Nagyobb nyomatékkal indítványozta figyelembe venni viszont az I.r. vádlott esetében azt súlyosítóként, hogy mintegy 2 éven keresztül valósította meg a terhére rótt bűncselekményeket, hogy a biztonsági szabályok kijátszásával veszélyeztette szolgálatot teljesítő állománytagok működésébe vetett közbizalmat. Utalt arra, hogy a folytatólágosság önmagában is súlyosító körülmény. A II.r. vádlott tekintetében indítványozta figyelembe venni, hogy a többszörös visszaesésen túlmenően is számos bűncselekményt követett el.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.354/2019/2. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét változtassa meg. Az I.r. vádlottal szemben - a büntetlen előéletre utalás mellőzésével - a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését mellőzze azzal, hogy annak végrehajtási fokozata börtön és a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az I.r. vádlottat a közügyek gyakorlásától is tiltsa el. A II.r. vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és súlyosabb mértékű közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Az elsőfokú ügyészség fellebbezése indokolásában írtakon felül arra hivatkozott, hogy az adott ügyben a 2 év körüli büntetőeljárás hatálya alatt állás nem tekinthető olyan mérvű elhúzódnak, amely enyhítő körülményként jelentőséggel bírna. Utalt továbbá arra, hogy az I.r. vádlott részéről a szolgálati viszonyáról történt önkéntes lemondása súlytalan, hiszen az ellene megindult korrupciós bűncselekmény miatti büntetőeljárás következtében hivatásos állományban úgy sem maradhatott volna. A büntetés kiszabása kapcsán a másodfokú ügyészség kifejtette, hogy az I.r. vádlott esetében a törvényi minimumban megállapított szabadságvesztési tartammal az elsőfokú bíróság már megfelelően értékelte a javára jelentkező enyhítő körülményeket, a büntetés próbaidőre történt felfüggesztése azonban már ellentétes a büntetési célokkal. A II.r. vádlott esetében azonban a rendelkező részben írt fegyházbüntetés törvénysértően enyhe.

A II.r. vádlott védője szintén előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben utalt arra, hogy a II.r. vádlott kizárólag az ügyészi fellebbezésre tekintettel jelentett be jogorvoslatot. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tudomására jutott tényeket nem megfelelően értékelte a bünteteskiszabás körében, azonban az ügyészség indítványával sem lehet egyetérteni, súlyosabb büntetés kiszabása nem szükséges védelem esetében. Összességében arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság enyhítse a II.r. vádlottal szemben kiszabott büntetést.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet törvényes, azt védelemmel együtt tudomásul vették. Az elsőfokú ítélet meghozatala óta változás nem következett be, ezért az ügyészi fellebbezés elutasítására és az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett

indítványt.

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében előadta, hogy a fellebbezésüket kizárólag az ügyészi fellebbezésre tekintettel jelentették be. Utalt arra, hogy védenca a váddal egyezően beismert, ezért a 3 év 2 hónap végrehajtandó szabadságvesztést eltúlzottnak tartja. Elsődlegesen a II.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítésére, másodsorban annak helybenhagyására tett indítványt.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz, és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nagyon megbánta a történeteket. Csatlakozott a védője által előadottakhoz. Ha arra a másodfokú bíróság lehetőséget lát, úgy a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A katonai ügyész, valamint a II.r. vádlott és védője által bejelentett ellentétes irányú fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján bírálta felül. A korlátozott felülbírálat az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezéseit érinti, mivel a jogorvoslati nyilatkozatok kizárólag a vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket támadták. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az általa megállapított tényállásra alapította. A Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontjaira figyelemmel a felülbírálat nem terjedt ki a bűnösség megállapítására és a jogi minősítésre sem. A másodfokú bíróság a Be. 590. § (5) bekezdés a) pontja alapján az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is vizsgálta, hogy az elsőfokú katonai tanács nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék katonai tanácsa tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta, az érdekeltek eljárási szabálysértés elkövetésére nem is hivatkoztak.

Az I. és II.r. vádlottak a tárgyaláson a váddal egyezően elismerték a bűncselekmény elkövetését és az elsőfokú bíróság beismerésüket elfogadta. A tényállás megállapítása tehát a vádlottaknak a vád szerinti beismerésén, valamint a rendelkezésre álló ügyiratokon alapszik, melyet az elsőfokú bíróság ítélete 8-10. oldalain rögzített. A vádlottak váddal egyező beismerésére és beismerésük elsőfokú bíróság általi elfogadására figyelemmel a másodfokú katonai tanács – ahogy erre már utalt - sem az elsőfokú ítélet megalapozottságát, sem a bűnösség kérdését, valamint az I. és II.r. vádlottak tekintetében megállapított jogi minősítést nem vizsgálta. Megállapítható azonban, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy **II.r.** vádlott a Btk. 459. § (1) bekezdés 31/b. pontja szerinti többszörös visszaeső. Ítélete indokolásában helyesen jelölte meg azt is, hogy a többszörös visszaesést mely korábbi elítéltetések alapozzák meg.

A katonai ügyésznek a súlyosításra, míg a II.r. vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

Az elsőfokú katonai tanács ítélete 11. oldalán alapvetően helyesen sorolta fel mindkét vádlott tekintetében bünteteskiszabási körülményeket. Egyetértett azonban a másodfokú katonai tanács azon ügyészi állásponttal, hogy az I.r. vádlott tekintetében a büntetlen előélet enyhítő

körülményként nem értékelhető, hiszen a büntetés-végrehajtási testület hivatásos tagjaként az az ő esetében kötelező alkalmazási feltétel volt. **I.r. vádlott** vonatkozásában legfeljebb a korábbi hibátlan életvezetése értékelhető enyhítő körülményként, hiszen a felelősségét megállapító büntető vagy egyéb eljárás nem folyt ellene. Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időre figyelemmel természetesen a felülbírálat idején már nagyobb súllyal kerül értékelésre mindkét vádlott esetében a bekövetkezett időmúlás. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor mindkét vádlott esetében bűnösségük váddal egyező beismerésére, a bekövetkezett időmúlásra, valamint az I.r. vádlott esetében a három kiskorú gyermek eltartására és arra a körülményre figyelemmel, hogy szolgálati viszonya már megszűnt, a lehetséges szabadságvesztés büntetések középértékétől eltérve a rendelkező részben írt szabadságvesztés büntetéseket szabta ki. Nem tévedett akkor sem, amikor a jelentősebb számú, az I.r. vádlott javára jelentkező enyhítő körülményre figyelemmel lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére a törvény szerint alkalmazható leghosszabb próbaidő megállapítása mellett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I. és II.r. vádlottal szemben kiszabott büntetések belső ítéleti aránytalanságot nem eredményeztek.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés eredményre tehát nem vezethetett. Szintén nem vezethetett eredményre a II.r. vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése, mivel a **II.r. vádlottal** szemben kiszabott fegyházbüntetés enyhítése nem indokolt.

Mindkét vádlott esetében törvényesen került meghatározásra a szabadságvesztés végrehajtási fokozata, azonban az elsőfokú ítélet 12. oldalának második bekezdésében írtaktól eltérően a II.r. vádlott tekintetében a fegyház fokozat megállapítását a Btk. 37. § (3) bekezdés b) pont ba) alpont alapozza meg. Az I.r. vádlott esetében nem volt mellőzhető pénzbüntetés kiszabása, melynél a napi tételek száma a cselekmény tárgyi súlyával arányosan került meghatározásra, míg a napi tétel összege igazodik ezen vádlott vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz. A végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt, egyébként többszörös visszaeső II.r. vádlottal szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés törvényesen, a kiszabott szabadságvesztés büntetéssel arányos tartamban került meghatározásra. Az I.r. vádlott esetében helyes a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés, míg a II.r. vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizáró ítéleti rendelkezés. A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa törvényesen és megfelelő összegben alkalmazott az I.r. vádlottal szemben vagyoneklobzást, azonban annak jogszabályi alapja nem az elsőfokú ítélet rendelkező részében írt Btk. 74/A. § (2) bekezdés g) pontja, hanem a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

Az Ítélet tábla Katonai Tanácsa a II.r. vádlottat a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítélet tábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2019. október 04.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében jogerős és az I.r. vádlott szabadságvesztés büntetése kivételével végrehajtható.

Budapest, 2019. október 04.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke